

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/191/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313209660
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313209660.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci navrhovateľky W. J., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX J., právne zastúpený JUDr. Alenou Matýsovou, advokátkou, Mierová 4, 066 01 Humenné, proti odporcovi E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX J., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Vasil, Šimonovič & partners, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne od 02.07.2013, ktoré je povinný zasielať vždy navrhovateľke do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 0 eur.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 72 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné trovy štátu vo výške 77,82 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala dňa 02.07.2013 na tunajší súd návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporcu platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela v sume 150 eur mesačne.

Podaný návrh odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 21C/103/2011 zo dňa 30.09.2011 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, rozsudok nadobudol dňa 12.10.2011 právoplatnosť a vykonateľnosť. Maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva bolo na čas po rozvode zverené navrhovateľke a odporca bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 50 eur, ktoré bolo následne zvýšené na sumu 120 eur. V súčasnej dobe býva s mal. dcérou v byte svojej matky, nakoľko vlastné bývanie nemá. Byt užíva v podstate sama, keďže matka chodíva pracovne do zahraničia na 3-týždňové turnusy. Preto všetky výdavky spojené s bývaním uhrádza ona sama a mesačne činia čiastku 120 eur a nedoplatky na energiách činia 70 eur. Jej mesačný príjem predstavujú tieto položky výživné na mal. dcéru v sume 120 eur, rodičovský príspevok a rodinné prídavky 220 eur. Ďalšie má už len bežné výdavky na stravu, oblečenie, hygienické potreby a lieky. Pred nástupom na materskú dovolenku pracovala v

oblasti finančného poradenstva pre poisťovne a s finančným ohodnotením bola spokojná, avšak aj na naliehanie odporcu zrušila živnosť a venovala sa výlučne rodine. Týmto svojím rozhodnutím prišla o všetky kontakty. V súčasnej dobe poslala žiadosti o zamestnanie viacerým zamestnávateľom a v prípade, že sa zamestná, bude nútená dať mal. dcéru do škôlky, čím sa zvýšia jej mesačné výdavky. Odporca pracuje v zahraničí a predpokladá, že má nadpriemerný príjem, ktorý odôvodňuje jej nárok.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť. Ďalej uviedol, že k rozvratu manželstva podstatnou mierou prispela samotná navrhovateľka, ktorá požadovala rozvod manželstva a ktorá ho z bytu vyhodila. On sa rozvádzať nechcel. On si svoju povinnosť určenú súdom platiť výživné v sume 120 eur na mal. dcéru plní a práve táto čiastka má zabezpečiť potreby maloletej. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka je spôsobilá sa zamestnať a odmietnutie pár žiadosti do zamestnania sa nedá zovšeobecniť ani nezakladá automaticky jej nárok na príspevok rozvedenej manželky. Teda nie je splnená základná podmienka pre priznanie výživného podľa zákona a to tá, že navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť. Pokiaľ ide tvrdenia navrhovateľky, že odporca ju nútil zrušiť živnosť, s tým, že on sa o rodinu postará, tak on svoju povinnosť plnil, avšak len do času, kým ho navrhovateľka nevyhodila zo spoločnej domácnosti. V súčasnosti sú už účelové, pretože nástupom na materskú by aj tak o väčšinu kontaktov prišla. Pokiaľ ide o vysokú nezamestnanosť v regióne a možnosť zamestnať sa sú obmedzené, avšak nie sú úplne vylúčené. Jediná skutočnosť, ktorej musí podmieniť svoju prácu, sú hodiny počas ktorých sa o maloletú dcéru postarajú v materskej škôlke, no v čase od 07.00 hod do 17.00 hod navrhovateľka môže pracovať. Preto vyjadril pochybnosť, že ak by navrhovateľke bolo priznané výživné, úplne by sa tým eliminovala jej snaha a záujem zamestnať sa. Preto žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/103/2011 o rozvode manželstva, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/14/2014 o vyporiadanie BSM, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/382/2013 o zníženie výživného, prekladom pracovnej zmluvy, prekladom výpovede danej odporcovi, žiadosťou o zamestnanie navrhovateľky, žiadosťou o zamestnanie sa odporcu, potvrdením Sociálnej poisťovne o poberaní podpory v nezamestnanosti odporcu, potvrdenie ÚPSVaR, že navrhovateľka nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi, potvrdenie odporcu, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že na podanom návrhu trvá. V čase podania návrhu, odporca - bývalý manžel pracoval v zahraničí. Ona sa skutočne snaží nájsť zamestnanie, avšak ponuka práce v tomto regióne je nízka a dopyt vysoko prevyšuje aktuálnu ponuku. Okrem toho je viazaná na starostlivosť o maloleté dieťa, čo jej sťažuje pozíciu u potencionálnych zamestnávateľov. Mohla by pracovať niekde v obchode, napríklad v Q., ale pracovná doba je tam do desiatej hodiny večer a tým pádom dieťa by nemala s kým nechať. Jej matka pracuje ako opatrovateľka v zahraničí, inú príbuznú v Svine nemá, a tak nemá s kým nechať mal. dieťa, nemá niekoho, kto by sa o dieťa postaral. Suma 150,- eur by jej pomohla. Odporca mal v čase podania návrhu nadštandardný príjem v Nemecku, a preto suma je skutočne minimálna, pričom si navrhovateľka svoje náklady takto vypočítala. To je minimum, ktoré žiadala. Navrhovateľka nemá v úmysle donekonečna ťažiť od odporcu peniaze, chce si urobiť opatrovateľský kurz, ísť do S., kde pracuje jej matka, s ktorou by sa striedala na dva a dva týždne, tým by nebola odkázaná na jeho peniaze. V súčasnej dobe už totiž nie je poberateľkou rodičovského príspevku, nakoľko maloletá dcéra dovŕšila vek X rokov a jej príjem predstavuje výživné od odporcu a rodinné prídavky celkovo v sume 143,50 eur. Maloletá dcéra vzhľadom na zdravotné problémy, nie je doposiaľ v predškolskom zariadení, nakoľko nemôže byť podľa vyjadrení lekárov v kolektíve. Keďže v priebehu konania odporca prišiel o zamestnanie v zahraničí, momentálne je nezamestnaný, navrhovateľka navrhla odporcovi striedavú starostlivosť, aby mohla chodiť na 2 týždne pracovať do zahraničia. No odporca sa k predmetnému návrhu nevyjadril. Ďalej uviedla, že odporca podal návrh na zníženie výživného, ktorý súd zamietol. Zároveň v danom konaní mal súd za preukázané, že počas práce v zahraničí odporcov príjem dosahoval sumu okolo 2000 eur mesačne a potom čo prišiel o prácu, poberal i vysokú podporu v nezamestnanosti, ktorá sa vypočítavala ako 50% denného vymeriavacieho príjmu. Dokonca v súčasnej dobe bola navrhovateľka nútená sa presťahovať do podnájmu, pretože byt, ktorý patril jej matke a v ktorom bývala, jej matka predala a ona jediná bola jeho výlučnou vlastníčkou, a

ona nedisponuje žiadnou finančnou rezervou, ktorú mala utŕžiť z predaja bytu matky. Preto aj naďalej na podanom návrhu trvá, pretože i u nej došlo k zmene pomerov (musí platiť podnájom a nie je poberateľkou rodičovského príspevku).

Odporca žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Pokiaľ ide o žiadosti o zamestnanie, ktoré boli predložené do spisu, samy nepreukazujú skutočnosť, že navrhovateľka nie je bez ďalšej možnosti nájsť si zamestnanie. Ďalej uviedol, že navrhovateľka a odporca sa dohodli, že navrhovateľka zruší živnosť, ktorú mala predtým. Takáto dohoda bola počas manželstva a odporca si počas trvania manželstva riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči manželke plnil. Čo sa týka však vyživovacej povinnosti rozvedenej manželky, mal za to, že takýto nárok navrhovateľky je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko aj v inom konaní, t.j. sp. zn. 21C/103/2011 bolo preukázané, že k rozvratu manželstva došlo z dôvodu, že navrhovateľka doslovne vyhodila odporcu z bytu, zo spoločnej domácnosti. Samotná skutočnosť, kto zapríčinil rozvod manželstva, má podľa jeho názoru podľa § 73 ods. 2 Zákona o rodine, vplyv na výšku príspevku rozvedeného manžela. V čase podania návrhu pracoval v zahraničí, avšak dňa 01.10.2013 mu bola daná výpoveď a od toho času je nezamestnaný. Zároveň je od 19.11.2013 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 01.07.2014 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur. Zároveň na pojednávaní konanom dňa 26.06.2014 odporca uviedol, že pracuje na Dohodu s mesačným príjmom 130 eur. Teda v súčasnej dobe odporca nedisponuje žiadnym príjmom, ktorý by odôvodňoval nároky navrhovateľky a v čase vyhlasovania rozsudku bude taký, že on nebude schopný finančne prispievať na jej výživu (č.l. 115). Zároveň navrhovateľka sa v súčasnosti preťahovala do väčšieho mesta, kde sú možnosti nájsť si prácu lepšie. A taktiež môže navrhovateľke na jej výživu prispievať jej matka, ktorá má lepšie finančné možnosti ako on. Má za to, že v konaní bolo preukázané, že pomery oboch účastníkov sú rovnaké a teda nárok navrhovateľky nie je opodstatnený, preto ho žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 05.10.2011 mal odporca hodinovú mzdu brutto 11 eur a týždenný pracovný čas 40 hodín, teda jeho mesačný príjem bol vo výške 1760 eur.

Výpoveďou zo dňa 01.10.2013 bola odporcovi v zmysle formálnych pravidiel daná ku 31.10.2013 daná výpoveď, konkrétny dôvod výpovede uvedený nie je.

Podľa potvrdenie Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné o vyplatených dávkach, odporca mal za obdobie od 19.11.2013 do 19.05.2014 vyplatenú dávku celkovo v sume 4790 eur, a to za obdobie od 19.11.2013 do 30.11.2013 v sume 317,60 eur, za obdobie od 01.12.2013 do 31.12.2013 v sume 820,50 eur, za obdobie od 01.01.2014 do 31.01.2014 v sume 820,50 eur, za obdobie od 01.02.2014 do 28.02.2014 v sume 741,10 eur, za obdobie od 01.03.2014 do 31.03.2014 v sume 820,50 eur, za obdobie od 01.04.2014 do 30.04.2014 v sume 794 eur a za obdobie od 01.05.2014 do 18.05.2014 v sume 476 eur.

Podľa správy ÚPSVaR Humenné, Pracovisko Snina, odporca je od 19.11.2013 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 01.07.2014 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine; Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine; Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine; Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný

sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 73 Zákona o rodine; Právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo alebo ak povinný manžel zomrie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie po dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Je pravdou, že podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje jednému z bývalých manželov požiadať návrhom o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela. V danom prípade súd zistil, že účastníci konania sú bývalí manželia. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.09.2011, sp.zn. 21C/106/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.10.2011. Návrh bol na tunajší súd podaný dňa 02.07.2013, a v tom čase odporca pracoval v zahraničí s mesačným príjmom 1760 eur. Následne ku dňu 31.10.2013 mu bola daná výpoveď a od 19.11.2013 až doposiaľ je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Za obdobie od 19.11.2013 do 19.05.2014 bol poberateľ podpory v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 52,9316 eur a za toto obdobie mu bolo na dávke v nezamestnanosti vyplatená suma 4790 eur. V súčasnej dobe je od 01.07.2014 poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur. Teda za obdobie od podania návrhu až do vyhlásenia rozsudku jeho príjem bol vo výške 12.182,20 eur. Taktiež jeho tvrdenia pokiaľ ide o možnosť nájdania si práce sú zavádzajúce, pretože súd má za to, že jeho východzia situácia je jednoduchšia a priaznivejšia, nakoľko on na rozdiel od navrhovateľky nie je determinovaný vôbec ničím, nie je nútený sa prispôsobovať nikomu, nemusí prihliadať na záujmy iných osôb, keďže o mal. dcéru sa výlučne stará navrhovateľka a ona musí pracovný čas prispôsobovať potrebám maloletej dcéry. Taktiež opierať dôvod zamietnutia iba o skutočnosť, kto zapríčinil rozvod manželstva, súd nepovažuje za určujúce. Určujúca je schopnosť sám sa živiť, čo má navrhovateľka aj v súčasnej dobe obmedzené, keďže mal. dcéru lekári zatiaľ neodporučili vzhľadom na zníženú imunitu pobyť v kolektíve. Odporca má bežné výdavky spojené s nájomným stravou, ošatením hygienickými potrebami. Pokiaľ ide o finančnú situáciu navrhovateľky, tak v čase podania návrhu bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok v sume 220 eur a výživné na mal. dcéru v sume 120 eur. V apríli mal. dcéra dovŕšila 3 roky a od toho času je poberateľkou už len prídavku na dcéru v sume 23,50 eur a výživného v sume 120 eur. Keďže mal. dcéra má odklad do predškolského zariadenia, má obmedzené možnosti nájsť si adekvátnu prácu, čo tiež sťažujú časté choroby dcéry, kedy je nútená ostať s dcérou doma. Jej výdavky pre ňu a dcéru činia sumu 100 eur na nájom a teda na zvyšné výdavky ako je strava, hygienické potreby, lieky či ošatenie im ostáva už len suma okolo 60 eur.

Súd mal za preukázané, že je v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch odporcu prispievať na výživu navrhovateľky, no nie v sume 150 eur, tak ako žiadala navrhovateľka, ale v sume 100 eur. Hoci je v súčasnej dobe odporca nezamestnaný, za obdobie od podania návrhu do 19.05.2014, teda počas konania mal nadštandardný príjem, ktorý odôvodňuje i v súčasnej dobe priznať navrhovateľke príspevok na výživu v sume 100 eur od podania návrhu. Súd nemal za preukázané, že by za dané obdobie mal zvýšené výdavky, aj počas tejto doby sa staral výlučne o sám seba, zabezpečoval výlučne svoje potreby s výnimkou výživného pre mal. dcéru v sume 120 eur mesačne a vždy odkazoval na bežné svoje výdavky. Zvýšené výdavky mal v čase, keď pracoval v zahraničí. Taktiež u navrhovateľky došlo k zmene pomerov a rovnako v negatívnom smere, keďže od apríla 2014 už nie je poberateľkou rodičovského príspevku, ale len výživného v sume 120 eur a prídavkov na deti v sume 23,50 eur. Preto súd priznal navrhovateľke príspevok na výživu rozvedeného manžela v sume 100 eur, v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke priznal náhradu trov konania.

Navrhovateľka si uplatnila náhradu trov konania, ktorá pozostávala iba z trov právneho zastúpenia, iné výdavky, ktoré jej v súvislosti uplatňovaním práva na súde vznikli, si navrhovateľka neuplatnila.

Podľa ustanovenia §149 ods. 2 O.s.p. v platnom znení v spojení s ustanovením §15 ods. 2 Zák. č. 327/2005 Z.z. v platnom znení s poukazom na ustanovenie §24e citovaného zákona; ak advokátovi v prípadoch podľa odseku 1 vznikol nárok na náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby podľa osobitného predpisu, 17) prizná advokátovi centrum náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu úkonov právnej služby potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý nemal vo veci úspech.

Podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v § 14a ods. 2, paušálna odmena advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi vyplácaná centrom právnej pomoci, je vo veciach zákona o rodine 130 eur.

Preto o trovách právneho zastúpenia navrhovateľky rozhodne Centrum právnej pomoci a z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu na zaplatenie trov navrhovateľky v sume 0 eur.

Keďže navrhovateľka bola v tomto konaní od súdneho poplatku oslobodená (§ 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb.), súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku v sume 72 eur a to v súlade § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený a zároveň podľa položky 8 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorého poplatok je 2% z ceny predmetu (§7 ods. 5 zák. č. 71/1992 Zb., Ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako tri roky, za cenu plnenia sa považuje trojnásobok ceny ročného plnenia ak nie je ustanovené inak. To isté platí o cene práv, ktoré možno vykonávať opätovne.), najmenej 16,50 eur.

Zároveň v tomto konaní štát znášal trovy, ktoré vznikli v súvislosti s vypracovaním prekladu listín z nemeckého jazyka do jazyka slovenského v celkovej sume 77,82 eur a ktoré boli prekladateľke priznané uznesením zo dňa 20.01.2014, č.k. 11C/191/2013-174 Na ich zaplatenie súd zaviazal odporcu.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.